

Khalid Boudou

PIZZA
MAFFIA
SLAAT
DOOR

Uitgeverij Eenvoudig Communiceren | Lezen voor Iedereen

eenvoudigcommuniceren.nl | lezenvoriedereen.be

Voor meer informatie over *Leeslicht*: leeslicht.nl

Deze uitgave is een bewerking van de roman *Pizzamaffia slaat door* oorspronkelijk gepubliceerd door uitgeverij Moon in 2019.

Bewerking in eenvoudig Nederlands: Carola Janssen

Redactie en vormgeving: Eenvoudig Communiceren

Coverbeeld: Eenvoudig Communiceren

© 2025 | Uitgeverij Eenvoudig Communiceren, Amsterdam

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

ISBN 978 90 8696 786 5

NUR 286

Khalid Boudou

PIZZA
MAFFIA
SLAAT
DOOR

IN MAKKELIJKE TAAL

leeslicht

Dit boek heeft het keurmerk Makkelijk Lezen

De mensen in dit boek

Pizza-crew

Hero: pizza-boy, wordt meestal Slipper genoemd, werkt bij pizzeria Melodia.

Haas: de baas van pizzeria Melodia, hij heet eigenlijk Iljas.

Brahim: neef van Haas.

Maria: werkt in de keuken van Melodia; kickboks-kampioen, heeft een zoontje van drie.

Nora: Maria's jongere zus.

Pep: ook een pizza-boy.

Ziad: een asielzoeker met een geheim verhaal.

Baschier: een vriend van Ziad, romantische asielzoeker.

Méndez: kickboks-trainer van Maria, heeft een sportschool.

Motor-bende

Gangster-kop: heet eigenlijk Simon, leider van een motorbende.

Rat: agressief meisje, lid van de motor-bende.

Boer: gevaarlijk bendelid.

Roodbaardje: gevaarlijk bendelid, heet eigenlijk Marcel.

Demi: een meisje met een geheim verhaal.

Deel 1

De grote aanval

Knalhard op de pitbull

Ik zie een vriend binnenkomen in Melodia, de pizzeria waar ik werk. Het is Baschier.

‘Is Ziad niet met je meegekomen?’, vraag ik aan hem. Hij en Ziad zijn asielzoekers. Ik heb ze leren kennen toen ik pizza bij hen bezorgde in het azc. Ze zoeken mij vaak samen op in de pizzeria. Maar nu is Baschier alleen.

‘Ik weet niet, Slipper’, antwoordt Baschier. ‘Ik heb hem een appje gestuurd. Maar hij reageert niet.’ Ik heet eigenlijk geen Slipper, maar Hero. Maar mijn baas noemt me Slipper. Want ik had bad-slippers aan toen ik kwam solliciteren voor de baan bij Melodia. Dus nu noemt iedereen me Slipper.

Mijn telefoon gaat. Ziad belt me.

‘Slipper, vriend, help me!’

Ziad klinkt bang.

‘Ik ben bij de speeltuin. Ik wil niet dood.’

‘Wat? Wie wil jou doodmaken? Blijf rustig, vertel me wat er is’, zeg ik.

‘Snel! Kom snel!’, zegt Ziad nog.

En dan, pats, hangt hij op.

Ik roep snel mijn baas. Die noemen we baas Haas.

Ik vertel hem over het telefoontje van net.

‘Geef me de sleutels van je motor’, zeg ik.

‘Please, Haas!’

‘Ben je soms gek geworden, Slipper?!’, vraagt hij.

‘Please, Haas! Je weet dat ik kan rijden. Geef me je sleutels. Ze zijn Ziad serieus aan het dood maken!

Ik kan hem toch niet ophalen met een langzame pizza-scooter?’

Het zit echt fout. Ik voel het met mijn hart, met mijn buik. Ze zijn hem daar aan het killen. Ik moet Ziad helpen.

Haas denkt na. Dan geeft hij me de motor-sleutels.

‘Haal die jongen snel op. En geen domme acties, Slipper!’

‘Super, baas Haas! Komt zeker goed. *Challa!*’

Ik rijd snel naar de speeltuin. Ik zie een grote groep gare *sjappies* staan, van die lompe gasten. Ze gebaren wild. Ze schreeuwen hard naar iemand op de grond. Ziad! Hij ligt daar.

Met zijn armen probeert hij zich te beschermen.
Een dikke sjappie staat over Ziad heen gebogen.
'Je mot zulke dingen niet doen!', schreeuwt hij.
'Snap je dat niet?'

Baf! Die gast trapt Ziad zo tegen zijn armen.
Ik ben best bang, maar ik spring er toch tussen.
'Hey, wat doe je? Gast! Doe normaal!', roep ik.
Ik pak die gast bij zijn vette arm en trek hem opzij.
Hij geeft me een harde duw.

'Weet je niet wat hij gedaan heeft?', vraagt hij
kwaad. 'En wie ben jij eigenlijk?'

'Politie in burger', bluf ik. 'Er is gebeld! Allemaal
aan de kant!'

Ik roep het hard. Het klinkt zo zeker dat iedereen
even stil is. Ik ben lang, met een lage stem. Ik heb
ook een helm op. Dus niemand ziet echt hoe oud
ik ben. Daarom geloven ze me. Op dat moment,
tenminste.

'Opstaan, Ziad', zeg ik. 'Kom snel, vriend!'

Maar Ziad is traag. Ik sleep hem zowat naar de
motor. Ik zie schrammen op zijn ellebogen en
grote krassen in zijn nek. Onder zijn oog is een
paarse vlek.

'Ik ben echt bang', fluistert Ziad.

'Ik ook, Ziad. Maar blijf rustig, het komt goed. Ik
haal je hier weg. Hou je vast.'

Dan schreeuwt een vrouw: 'Kijk dan die motor! Die
is echt niet van de politie hoor!'

Een golf van spanning schiet door mijn lichaam. Ziad en ik springen op de motor. Ik laat de motor brullen. Ik cross met een flinke boog om de mensen heen. Snel, snel, weg. *Challa!*

‘Heb jij een rijbewijs? Kun jij motorrijden?’, roept Ziad in mijn oor.

‘Wat nou, Ziad?! Heb ik je op een rollator gezet dan? Hou je mond en rustig blijven.’

Gas, blazen, gas, meer gas. Slipper de tripper!

We crossen door Molenbroek. Het is een wijk met kleine huisjes. Overal ligt troep. De tuinen staan vol oude fietsen, kratten bier en andere shit. Op straat brede sjappie-auto’s. Opletten dus, als je jezelf niet dood wil rijden.

En nog iets wat ik zeker niet wil: de *popo’s* tegenkomen. Met hulp van baas Haas gaat het eindelijk beter met mij. Ik werk mijn schulden weg. Ik kom mijn afspraken na met de reclassering. Mijn moeder is eindelijk wat meer *chill* tegen mij. Als ik nu de politie tegenkom, heb ik echt een probleem. Dan kan ik weer ‘sorry, meneer de rechter’ gaan zeggen.

Opeens roept Ziad: ‘Hoend! Hoend!’

Hij wijst wild naar voren. En serieus, er springt een enorme hond de weg op. Er staan wat sjappies achter een hek. Die fokken het beest op.

‘Pak ze, Barney! Bijt maar kapot! Pak die verkrachter! Hop!’

Ik trek de motor snel door. Zweet loopt onder mijn helm over mijn gezicht.

‘Hoend!’, roept Ziad weer.

De hond blijft achter ons aanrennen. Ik trek door. En dan gebeurt waar ik zo, zó bang voor ben. Nee, niet de popo’s. Misschien wel erger, serieus, echt. Er ligt een oud spatbord op de weg. Ik rijd eroverheen. Daardoor springt het spatbord omhoog en raakt het de voorvork van de motor. O nee! De nieuwe motor van baas Haas is kapot! Die Kawasaki Ninja.

‘Serieus, Ziad. Haas gaat me killen!’

Ik rem af om niet te vallen. Dan breng ik de motor weer op snelheid.

Maar dan gebeurt er voor ons iets. Een of andere gek rijdt zo maar van een parkeerplaats af! Hij blokkeert mij.

‘Fock! Wat doe je!’, roep ik naar de auto.

Ik moet weer afremmen. En zo haalt die hond ons dus in. Met zijn tong uit zijn lekkende bek hapt hij naar onze voeten.

‘Trappen, Ziad, trap hem!’, roep ik. ‘Schop die hond!’ Maar Ziad hoort mij niet. Hij is helemaal verdoofd door de angst. Ik moet het dus zelf doen. Al durf ik niet echt ... Want serieus ik heb een groot hart voor dieren, *wollah* echt. Ik wil geen honden schoppen.

Maar ik kan niet anders. Dus doe ik het: een harde kick op zijn dikke kop, *baf!* Jankend vliegt de hond tegen een auto.

‘Barney!’, hoor ik een vrouw achter mij gillen.

‘Barney!’

Ik moet hier snel wegwezen! Met een monsterlijk geluid breng ik de motor weer op snelheid. *Dóór*, *dóór* en verder door.

Pas als we over de brug zijn, durf ik te stoppen.

‘Ziad!’, roep ik vrolijk. ‘Je bent veilig nu! We zijn bijna bij Melodia.’

Maar Ziad zegt niks. Alle energie is uit hem. Hij kijkt alsof de rechter hem net heeft veroordeeld tot levenslang. Hij zucht en zegt dan zacht:

‘*Problem, Slipper. Groot probleem.*’

Deel 2

Vijf maanden eerder

Corsa zonder te morsa

Haas gooit de bestel-bon op de balie van de pizzeria. Hij geeft er een klap op.

‘Kom, Slipper! Werken!’, roept hij. ‘En trek je broek omhoog. Ik zie je onderbroek. Klanten willen geen gangster-rapper als bezorger. Deze drie pizza’s moeten naar de De Witlaan 74.’

‘*Wajoow*, De Witlaan, serieus, baas Haas?’, vraag ik.

‘Ik zweer het op m’n moeder, dat is azc. Honderd procent asielzoekers-centrum. Echt, baas Haas? Serieus dus?’

‘Ja, ook asielzoekers bestellen pizza’, zegt hij.

‘Het zijn net mensen. Die willen ook de lekkerste pizza’s van het land. Melodia pizza’s! Trouwens, hoe is het eigenlijk met je moeder?’

‘Gaat wel beter’, zeg ik. ‘Maar ze is nog steeds ongerust. Soms te veel, snap je.’

Ze gelooft echt dat het nooit meer goed komt met mij. Dat snap ik ook wel. Ik heb veel domme en gekke dingen gedaan. Maar ik ben toch geen junkie of zo? Ze mogen me nu wel een beetje gaan vertrouwen. Ik ben echt blij dat je me aangenomen hebt, baas Haas. Anders zou ik helemaal gestoord worden thuis.'

Haas geeft me een klapje op mijn schouder. 'Komt echt goed. Je hebt nu weer ritme in je leven. En ik zorg dat je lekker moe wordt van je werk. Zo heb je geen energie meer om gekke dingen te doen. Maar kom, je moet echt gaan rijden nu. We verkopen hier geen ijs-pizza's. Kom, kom, kom! Maak de weg warm. Hup, corsa zonder te morsa.' Dat betekent zoiets als crossen zonder te morsen. We zeggen het altijd bij Melodia.

Ik ben al bij de deur als Haas nog lachend roept: 'En kijk uit, he? Dat ze in het azc straks geen stukje van je slurfje snijden! Stond laatst op internet, Slipper.'

Hij maakt een schaar-beweging met zijn vingers.

Ik dans de dabke

De jongen die de pizza's heeft besteld, heet Baschier. Een beveiliging van het azc brengt me naar hem toe.

Ik kom in een klein kamertje. Het is er chaos. Het stinkt er ook een beetje. Naar natte hond. Er staan twee stapelbedden en een droogrekje met wat kleren. Ook is er een klein tafeltje met een theepot en kleine glaasjes. Geloof het of niet, maar er staan tien jongens in het kleine kamertje. En ze staan echt kapot gezellig te doen. De muziek staat zo hard als op een festival. Het is best een lekkere stampbeat. Ik kijk hoe de jongens dansen.

Op een gegeven moment staan ze in een halve cirkel, arm aan arm. De buitenste jongen begint wild met een zakdoek te zwaaien.

Alle jongens maken tegelijk stampende en schoppende bewegingen. Ik heb nog nooit zo'n dans gezien.

'Die dans heet de *dabke*', legt een jongen uit. 'Ik ben Ziad', stelt hij zich voor.

Ik vind het prachtig. Zo veel plezier en energie! Echt cool.

Dan pakt die Ziad mij bij mijn pols. Hij trekt me naar het midden van de cirkel.

'Jij ook meedoen! Kom! Kom!'

'Nee', zeg ik lachend. 'Deze dans is te moeilijk. Ik ga echt vallen! En ik moet weer terug. Mijn baas vermoordt me!'

Maar Ziad blijft maar pushen. En dan dans ik voor het eerst van mijn leven de *dabke*! Ik doe maar wat. Beetje stampen en trappen, zeg maar. Ik krijg er echt veel energie van en wil maar door en door.

Zo is het dus altijd met mij. Als ik ergens aan begin, kan ik niet zomaar ophouden. Ook met foute dingen. Ze zeggen dat het door de ADHD komt.

Ik ben zo lekker aan het dansen! Ik vergeet de tijd.

Tot baas Haas opbelt en zegt: 'Slipper, waar ben je? Zijn ze je garnaaltje aan het bijknippen?'

'Niemand komt aan mijn radar, baas Haas! Ik ben al onderweg', zeg ik.

Ik ga snel terug naar de pizzeria.

‘Ik was je bijna een uur kwijt’, zegt Haas streng.

‘Het was gewoon gezellig, baas Haas’, zeg ik.

‘Waarom duurde het zo lang?’, vraagt hij.

Ik vertel hem over de dabke en over de jongens.

‘Echt aardig zijn ze. Ik kon helemaal mezelf zijn.

Net als hier eigenlijk. Trouwens ... Binnenkort komen ze op bezoek.’

‘Wie?’

‘Twee van die boys van die azc daar. Baschier en Ziad.’

‘Komen ze naar jouw huis?’

‘Nee, hier.’

‘Hero, broer...’

Haas kijkt me streng aan.

‘Je nieuwe vrienden ... Die heb je hier uitgenodigd, zonder te overleggen. Daar krijg je straf-punten voor, broer.’

‘Maar we moeten ze toch helpen?’, zeg ik. ‘Ze hebben niks hier. Echt zielig.’

‘Broer, jij moet vooral jezelf helpen.’

‘Weet ik ... weet ik, Haas. Maar het gaat toch best goed?’

‘Vind je?’

Haas begint te lachen.

‘Grapje, broer. Het gaat zeker goed.’

‘Maar baas Haas, die boys van azc komen gewoon langs voor een praatje. Misschien kunnen ze jou ook de dabke leren dansen.’

‘Misschien kunnen ze jouw moeder dat leren’,
zegt Haas.

‘Niet over mijn moeder. Anders zeg ik *jemmak*
tegen jou’, zeg ik terug.

‘Dan maak ik je dood’, zegt Haas.

‘Jemmak betekent toch gewoon “je moeder”?’

Waarom doen jullie daar zo moeilijk over?’

‘Jemmak, daar zit een groter gevoel in. Het betekent
gewoon het allermooiste. Daarom beledig je
iemand als je ermee spot.’